

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iudicium De Articulis Confessionis Fidei Anno M. D. XXX.
Caesar. M. Augustæ exhibitis, quatenus scilicet à
Catholicis admittendi sint aut reiiciendi**

Hoffmeister, Johann

Coloniæ, 1559

VD16 ZV 17723

De Causa peccati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34289

ARTICVLVS XIX.
DE CAUSA PECCATI,
Articulus XIX.

DE causa peccati docēt, quòd tametsi Deus creat & conseruat naturam, tamen causa peccati est voluntas malorum, videlicet diaboli & impiorum, quæ non adiuuante Deo auertit se à Deo, sicut Christus ait Ioan. 8. Cum loquitur mendacium, ex seipso loquitur.

F. Ioan. Hoff.

LT in hoc articulo prorsus renūciarūt Lutherò suo, & iurare quòd: si enim aliquod est liberū arbitriū, vbi est illa absoluta necessitas, quā toties ostētabat Lutherus? Vbi dogma illud, Deū in nobis & bona & mala agere: non quidem permissiue, sed potēter &c. Gratulamur aduersarijs profectò, & in hoc articulo meliorē mētem. Extat hac de re, scilicet quòd Deus non sit author malorum, pulcherrimus adeoq; absolutissimus sermo

D. Ba-

ARTICVLVS XIX.

D. Basilio verè Magno inscriptus. Tractat etiam hanc rem D. meus Augustinus aduersus Manichæos & Pelagianos in multis opusculis. In 3. De libero arbitrio cap. 17. Idem dicit quod hic Philippus, nimirū volūtatē malorum, causam esse malorū. Nec est, inquit, cui rectè imputetur peccatum, nisi peccanti: & disputatione secunda contra Fortunatum, ait: Malorum generator non est Deus. Et contra Adimantum Manichæi discipulum cap. 26. scribit locum illum Amos Prophetæ vbi Dominus dicit: Non aliquod fieri malum in ciuitate, quod ipse non faciat, intelligēdum esse de malo pœnæ, nō de malo culpæ. Malum, inquit, hoc loco nō peccatum, sed pœna intelligenda est. Dupliciter enim appellatur malum. Vnum quod homo facit, alterū quod patitur pœna, &c. Hinc opinotsumpserunt Scholastici quicquid hac de re disputant 2. Senten. dist. 34. Qui plura desiderat, legat D. Irenæum lib. 4. cap. 76. & sequentibus. Ioannem item Damasce. lib. 4. cap. 20. qui candido lectori, ni fallor, satisfaciunt. Possem ego hic multa congerere ex priscis patribus pro huius articuli confirmatione, sed nolim adducere testimonia

ARTICVLVS XIX.

nia non necessaria, in re haud dubia. Sunt certe apud Aduersarios non pauci loci qui huic Articulo, & manib⁹ & pedibus repugnāt, maximè apud eos q̄ nō possūt equo aīo ferre Patrū interpretationē qui obdurare, tradere, pro permittere interpretati sunt. D. Basilius de obduratiōe Pharaonis scribit, Obdurauit eum longanimitate ac pœnæ dilatione, ipsius ferens vitium, vt ad extremum eius iniquitate ad summum gliscente, iustius super eum Dei iudicium ostenderetur, &c. Hæc ferè communis omnium Patrum est expositio, q̄ ægerri- mē legunt Zuinglij commilitones. Videatur hac de re Bucerus in Rom. cap. 1. Sed suffecerint hæc de causa peccati.

DE BONIS CHRISTI- anorum operibus Arti- culus XX.

Falsò accusantur nostri, quòd bona opera prohibeant. Nam scripta eorum quæ extant de decē præceptis, & alia simili argumento

M testan-